

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 9937/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Божовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., ради предаје у државину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1916/21 од 05.04.2022. године, у седници одржаној 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1916/21 од 05.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1916/21 од 05.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1631/19 од 25.06.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу врати коришћену поцинковану рамовску скелу швајцарске производње, ближе описану у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 113.350,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 1916/21 од 05.04.2022. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му врати коришћену поцинковану рамовску скелу, швајцарске производње, ближе описану у изреци. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 29.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за предају у државину покретне ствари-поцинковане рамовске скеле, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 37. Закона о основама својинскоправних односа. Битна повреда одредаба парничног поступка, односно погрешна примена правила о терету доказивања прописаног одредбом члана 231. Закона о парничном поступку, на коју ревидент указује, није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Ревидент уз ревизију није доставио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради предаје у државину покретне ствари поднета је 07.10.2016. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 468. и 479. став 6. ЗПП.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном пресудом првостепена пресуда преиначена. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку (члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП) о дозвољености ревизије у случају када је

другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић